

Stabilizacijski boj se nadaljuje

Program družbenega razvoja Ljubljane za leto 1976, ki so ga minuli mesec sprejeli delegati skupščine mesta je, kot je dejal v uvodnem referatu Dagmar Šuster, predsednik Izvršnega sveta skupščine »pomemben dokument, saj z njim določno opredeljujemo najpomembnejše naloge, ki jih moramo uresničiti«.

Iztočnico za letošnje snovanje je dalo že minulo leto. Če želimo povedati, kaj nas čaka v letu 1976, moramo najprej pogledati, kaj smo dosegli (in česa ne) v minulemu letu. Prva polovica leta 1975 je bila v mnogočem nadaljevanje leta 1974 z vsemi sončnimi in še posebej senčnimi platmi. V drugi polovici leta pa smo, predvsem zaradi politične akcije za stabilizacijo, opazili ugodnejše razmere, ki pa seveda še zdaleč niso takšne, da bi resnemu opazovalcu dovolile zmoto, da bi verjel v čudeže.

Protisloven je tudi izkupiček leta, ki je za nami. Dosegli smo vrsto pomembnih rezultatov, hkrati pa so imele pomemben delež tudi slabosti iz preteklosti, ki se trdoživno ohranjajo. Če k temu dodamo še vse pomanjkljivosti, ki se rojevajo, tako zaradi nujne, ki izhajajo iz zakonitosti razvoja, kot zaradi tega, kar smo navzlic vsemu še vedno premalo učinkoviti v predhodnem preprečevanju težav, potem je podoba lanskega leta še bolj protislovena.

Delegati v skupščini mesta so soglašali z ugotovitvijo predsednika izvršnega sveta, da so stabilizacijska prizadevanja prinesla prve rezultate, pri čemer gre predvsem za spremenjen, odgovornejši odnos vseh do uresničevanja zahtevnih nalog in to na vseh ravneh. Pomemb-

no mesto imajo tudi zmage v posameznih bitkah sicer dolgotrajnega in sila zahtevnega boja za zmanjšanje uvoza in povečanje izvoza. V Ljubljani smo uspeli omejiti zaposlovanje, mnogo odgovorneje in dosledneje se obnašamo pri naložbah, učinkovito obvladujemo t. i. splošno porabo, prehojeni so prvi koraki na dolgi poti k pametnejšemu in učinkovitejšemu povezovanju in organiziranju združenega dela, v drugem polletju smo se marsikdaj in v celoti gledano uspešno spoprijeli s cenami, katerih divjanje, kot je dejal Dagmar Šuster »nismo zgolj zaustavili, temveč smo jih celo potisnili navzdol v znosnejše okvire«.

V letu 1975 smo zgradili vrsto gospodarskih in komunalnih objektov, dokončali 4.000 stanovanj (od tega na družbenem področju 3.656), zgradili klinični center, RTV center, začeli v dvakrat večjem obsegu izplačevati osebne dohodek preko banke, uspešno smo zastavili akcijo varčevanja, učinkovito smo posegli v akcijo preskrbe Ljubljane, zgradili smo nekaj šol in vrtcev iz programa samoprispevka, začeli smo z uresničevanjem 10-letnega cestnega programa, ustanovili smo medobčinski odbor gospodarske zbornice, preučili smo vrsto vprašanj, sklenjenih je bila vrsta družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov in še bi lahko naštevali.

Prav tako pa ne smemo vse te uspehe precenjevati, saj smo se morali soočiti tudi z vrsto problemov. Naša največja slabost so izrazito neugodni rezultati gospodarjenja. Gospodarska rast je po podatkih, ki so na voljo, komajda preseгла dva odstotka, kar pomeni — ob kar 5-odstotni večji zaposleno-

sti — da smo naredili sorazmerno manj kot leto poprej, pomeni, da smo bili manj produktivni. »Če k temu dodamo še podatek, da se je realno bi-stveno zmanjševal ostanek dohodka, imamo že čisto dovolj razlogov za največjo možno zaskrbljenost,« je opozoril delegata Dagmar Šuster.

Največji delež imajo pri teh neugodnih rezultatih industrijske panoge — grafična industrija (dosegla je le 84 odstotkov proizvodnje v primerjavi z letom 1974), tekstilna industrija (93 odstotkov), papirna industrija (98) ter najpomembnejša industrijska panoga v Ljubljanskem gospodarstvu, kovinska in elektroindustrija, ki sta povečali fizični obseg proizvodnje le za 1 odstotek.

Med uspešnimi panogami so bile elektrarne (za 33 odst. večja proizvodnja kot leto poprej), nekovinska industrija (17 odstotkov), živilska industrija (15), usnjena galanterija (14) in plinarna (17), vendar znaša delež teh panog v celotni industrijski proizvodnji Ljubljane komaj 17 odstotkov. Slabšajo se tudi drugi kazalci gospodarjenja, kot so naročila, oskrba s surovinami, zaloge ipd. Vendar slabosti gospodarjenja niso edine slabosti Ljubljane v minulemu letu. Delegati so se seznanili še z nekaterimi drugimi slabostmi v družbeni nadgradnji, v stanovanjskem in komunalnem gospodarstvu, počasnosti, premajhni učinkovitosti in odgovornosti pri uresničevanju dogovorjenih nalog, odsotnosti projektov za pospešeni gospodarski razvoj ipd.

Sedaj, ko vemo, kjer smo »grešili« in kje smo bili uspešni, nam seveda ni bilo težko začrtati naše poti v letošnjem letu. Dagmar Šuster je zelo enostavno pa vendar slikovito označil smer naših naporov v letu 1976: »Leto, v katerem se nahajamo, bo potekalo v znamenju nadaljevanja in zaostrovanja stabilizacijskega boja«. Zato so se delegati zavzeli za »popularno« stabilizacijsko strategijo, ki jo je oblikoval izvršni svet SML, ki se da v nekaj besedah povzeti v — več narediti, varčevati in ustvariti ustrezno vzdušje za uspešne akcije.

V tem sklopu pa ima gospodarstvo še naprej, še posebej pa proizvodni del najpomembnejše mesto. Ljubljana bo dala letos poseben poudarek oblikovanju dovolj delovnega koncepta gospodarskega razvoja nam najbolj manjka. Zato je našega mesta, kajti ravno to potrebno opredeliti nosilce razvoja, potrebne povezave, nujne ukrepe ter spodbuditi ali izsiliti izdelavo določenih projektov, ki bodo s svojo realizacijo zagotovili prepotrebne premike.

Nadalje bo torišče boja v letošnjem letu prav gotovo tudi pri zaposlovanju, saj je treba njegovo rast, iz znanim razlogov nemudoma zavreti. Znižati je treba tudi stroške, boljše izkoristiti dane možnosti, izboljšati odnos do dela, se zavzeti za vse oblike varčevanja ipd.

Nalog je še veliko — od boja za stabiliziranje cen (na področju stanovanjske izgradnje, preko cen prehrambnih artiklov do vsega drugega), nadaljevanje akcij pri izgradnji cestnega omrežja itd. Naloga ni lahka, predvsem pa ne nezahtevna. Od vseh nas terja odločno ukrepanje, zavzeto obnašanje in seveda tudi najodgovornejši pristop tam, kjer delamo in živimo. Kajti, program družbenega razvoja Ljubljane v letošnjem letu — to pa velja tudi v bodoče, kakor je veljalo tudi doslej — bomo lahko realizirali le vsi skupaj.

SLAVKO DRLJE

FOTO MOZAIK

Bela Ljubljana

Po dolgem času so nad mestom znova zaplesale snežinke. Kljub tanki snežni odeji, zapadlo ga je 18 centimetrov, so se morali ljubljanski komunalci dobro potruditi, da so počistili mestne ulice. Najbolj so ga bili veseli otroci, saj kot so rekli za nje ni prave zime, če ni snega. Sneg je zagodel tudi šolam in le redke so podaljšale zimske počitnice.

Besedilo in foto: MILAN TUREL

POLNI AVTOBUSI — Mnogo voznikov je v teh dneh pustilo svoje jeklene konjičke doma in se raje popeljalo z mestnimi avtobusi.

POČITEK — Lep je pogled na zasneženo sidro in na golo be, ki počivajo na zasneženem Trgu osvoboditve (ko je bil narejen ta posnetek, je bilo snega še »dovolj«, sedaj pa ga spet ni...)

LEDENE SVEČE — Žeja je žeja, si misli golob in lovi drobne kapljice vode, ki drsijo po svečah.

Alkoholizem — nujno zlo?!

Alkoholik je bolnik, ki je potreben pomoči zaradi sebe, zaradi družine, zaradi okolja v katerem dela in zaradi družbe kot celote.

Sam propada kot človek, kot osebnost in kot tak ogroža člane svoje družine. Življenje otroka, kjer je eden od staršev alkoholik, je žal velikokrat zaznamovano. Največ mladostnih prestopnikov izhajajo ravno iz takih sredin.

Ko človek zapade v odvisnost od alkohola, je njegova možnost za delo čedalje manjša, njegova produktivnost pada, izostanki z dela se večajo. S tem tak delavec hromi delavnost sodelavcev, zavaja sotovariše v enako zlo.

Ne bomo govorili o številkah, ne nameravamo navajati statističnih podatkov o tem, koliko je izgubljenih ur zaradi odsotnosti z dela, ki jim botruje alkohol, radi bi le opozorili na delo Koordinacijskega odbora za boj proti alkoholizmu in narkomaniji pri Občinski konferenci SZDL Lj-Center. V novi mandatni dobi (to je od aprila 1975) KO zelo aktivno deluje. Prvo konkretno akcijo pa naj bi izpeljali v teh dneh, ko bo pripravil enodnevni posvet za socialne delavce in kadrovske referente iz temeljnih organizacij združenega v dela v naši občini. V dopoldanskem delu posveta bodo udeleženci poslušali strokovnjake s tega področja, v popoldanskem času pa bo organiziran razgovor po skupinah.

Člani koordinacijskega odbora želijo v sodelovanju s strokovnjaki prikazati to zlo, ki nas čedalje bolj razžira, želijo prikazati, kako pripraviti alkoholika do zdravljenja, kar je edini način za zmanjšanje tega pojava in obenem opozoriti na to, da je nujno povečati število strokovnjakov za zdravljenje alkoholikov in povečati prostorske zmogljivosti, saj obstoječe ne zadoščajo.

Koordinacijski odbor je eden pobudnikov za ustanovitev delovno zaščitnega zavoda na območju SR Slovenije in za ustanovitev dispanzerja za obravnavo alkoholikov pri Zdravstvenem domu Ljubljana. Obenem je ponovno dal pobudo za organiziranje rednih predavanj v vseh osnovnih šolah (predvsem v višjih razredih) o alkoholizmu in narkomaniji.

Akcijo, ki pa ne more in ne sme biti kampanjska, temveč stalna naloga, moramo podpirati vsi, vse družbenopolitične organizacije in občani, kajti z zmanjšanjem pojava alkoholizma, s tem pa tudi zmanjšanjem nedelavnih ur, dni, mesecev zaradi alkoholizma bomo še kako pripomogli k stabilizaciji gospodarstva.

Milena PERKO